

"İşte bu maddî menfaati arzu edip muntazır kalmak, sonra nefs-i emmâre, hodgâmlık cihetiyle, o menfaati başkasına kaptırmamak için, hakikî bir kardeşine ve o hususî hizmette arkadaşına karşı bir rekabet damarı uyandırır. İhlâsı zedelenir,.. " İzahı?

"İşte bu maddî menfaati arzu edip muntazır kalmak, sonra nefs-i emmâre, hodgâmlık cihetiyle, o menfaati başkasına kaptırmamak için, hakikî bir kardeşine ve o hususî hizmette arkadaşına karşı bir rekabet damarı uyandırır. İhlâsı zedelenir, hizmette kudsiyeti kaybeder, ehl-i hakikat nazarında sakîl bir vaziyet alır. Ve maddî menfaati de kaybeder."(1)

Allah rızasını kazanmak amacı ile iman hizmetine girenlerin, maddi bir menfaati kalben istemesi veya öyle bir beklenti içine girmesi ihlas ve samimiyet ile bağdaşmaz. Işık ile karanlık tabiatları itibari ile nasıl bir arada olamaz ise, ihlas ile maddi menfaat beklentisi de aynı kalpte bir arada olamaz. Yani insan hem Allah'ın rızasını hem de maddi menfaat beklentisini aynı anda hissedemez. İkisinden birisi diğerini kalpten kovalar.

Öyle ki maddi menfaati asıl hedefi haline getiren birisi bir başka nazarı bir başka paylaşıcıyı istemez, ona karşı rekabet damarı depreşir. Başka kimseleri menfaatini çalacak bir düşman gibi tasavvur etmeye başlar. Böyle çirkin hissiyat ve rekabetlerin olduğu bir yerde de Allah'ın ne rızası ne de rahmeti olur. Hizmetin safılığı ve kutsallığı kaçır, adi ve bayağı hissiyatların cirit attığı bir ortam haline dönüşür. O hizmet içinde bulunan hakikat ehli insanlar, bu tip insanlara karşı soğuk bakar, onların bu çirkin halinden nefret ederler, dolayısı ile maddi menfaat de uçup gider. Yani umduğunu da sevabı da kaybeder.

Bir şeyi istemenin dereceleri ve boyutları vardır. Mesela, birisinin elinde hoşumuza giden bir şey var ve ona sahip olmayı kalben arzu ediyoruz. Bu kalbi arzu, yüzümüze ve mimiklerimize yansiyacak bir boyuta ulaşmış ise, buna **muntazır** denir. İç dünyasındaki beklenti ve arzu, zahire çıkıp davranışlara yansımış demektir. Bu arzunun bir ileri boyutu, artık yüz suyu döküp o arzu edilen şeyi **kavlen istemektir**. Daha da ilerisi tamah ve hırs ile o arzu edilen şeyi **gasp** etmektir. Yani haksız bir şekilde o arzu edilen şeye fiilen sahip olmaktır.

Bu arzunun mimiklere yansımadan, kalpte kalması en hafif derecesidir ki, bu bile

ihlasın letafetine uygun düşmüyor. Hakiki ihlası elde eden birisi o arzuyu kalbinden bile geçirmiyor, ona hiç meyil göstermiyor. İhlasın ve imanın böyle çok azim ve latif makamları bulunuyor.

İşte Nur talebeleri bu makamlara uygun hareket etmelidir, ta ki iman hizmetinin o muazzam ihlası zedelenmesin.

Maddi menfaat her insan için farklı olabilir. Mesela, cemaat içinde itibarlı olmak, iyi bir hatip olup ders yapma sevdası, cemaate gelen makam sahibi insanlara yakınlık gösterip bürokratik işlerini gördürmek vs...

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a.](#)